

ikke som nu skriftlige Udtalelser. I min Forgængers sidste Regeringstid er der blevet ført Forhandlinger med et Udvalg, som mødte for Seminarierne, og her klagedes der over flere Ting, saaledes ogsaa over den Dogmatik, som det ærede Medlem Hr. Moltesen har udtalt sig om, men der skete intet. Jo, der skete dog eet: der indførtes et nyt Fag, tilmed et hypermoderne Fag, Kemi, og der blev i Bekendtgørelsen sagt — for dette skete nemlig ogsaa administrativt —, at dette Fag skulde drives ved Eksperimenter. Ja, Gud bevarer, Kemi er et overordentlig udviklende Fag, men i en Undervisningsplan og i en Eksamensordning, hvor Modersmaalet indtager en saa forsømt Stilling som her, maa jeg tilstaa, at det forekommer mig at gøre et skrigende barokt Indtryk. Og saa skulde denne Kemi drives med Eksperimenter! Men til at drive Kemi med Eksperimenter hører bestemte Undervisningsmidler. Min Forgænger, som i 1924 indførte denne Undervisning og Prøve i Kemi ved Lærereksamen, opførte ingen Bevilling paa Finansloven til Anskaffelse af saadanne Undervisningsmidler. Det eneste moderne paa Undervisningsplanen for Seminarierne staar altsaa kun paa Papiret, og det kan med Seminariernes bedste Villie ikke føres ud i Livet, for de mangler baade Installationer, Kolber, Reagensglas o. s. v.

Jeg vil dog ikke undlade at betone, at der i disse Aar er sket eet Fremskridt vedrørende Seminarierne, nemlig Indførelsen af en ensartet Optagelsesprøve. Det er Professor N. A. Larsens Værk, og det er Minister Appel, der i Maj 1913 har underskrevet den første Bekendtgørelse om en saadan almindelig Prøve. I Juni 1913 kom derefter, underskrevet af Keiser-Nielsen, de udførlige Regler. Jeg gør det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard opmærksom paa, at denne dybtgaaende Ændring ogsaa er indført administrativt.

Ved de Besøg, jeg har aflagt paa Seminarierne, ved Samtaler, jeg har ført med baade Forstanderne og Lærerne, dels under mine Besøg og dels, naar de har været inde i Ministeriet, endvidere ved at jeg har overværet Eksaminer og har undersøgt de gældende Eksamenskrav, er jeg blevet klar over, at det er nødvendigt, at imødekomme de Krav om Reform, som allerede for Aar siden er blevet fremsat fra Seminariernes Side, ogsaa medens den nuværende Ordning endnu er i Virksomhed. Dertil kommer, at Udvalget for Læ-

reruddannelsesloven har udbedt sig en Plan af mig til en 4-aarig Læretid.

Den anden Udtalelse vedrørende Professor N. A. Larsen-Sagen fremsætter jeg, fordi det ærede Medlem Hr. Rode har spurgt mig om et bestemt Forhold. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde, at Professor N. A. Larsen i sin Tid har fortrængt Professor Kroman som Formand for Censorerne. Der blev straks protesteret mod denne Udtalelse fra Salen, og helt rigtig er den heller ikke. Professor Kroman var Censor i Pædagogik, men ikke Formand for Censorerne. Allerede fra 80erne havde Professor Kroman været knyttet til Eksamenkommissionen som Eksaminator i praktisk Færdighed, og han vedblev efter Seminarieloven af 1894 at være knyttet til Lærereksamen som Censor, først i praktisk Færdighed og derefter i Pædagogik. Som saadan blev han ogsaa genbeskikket i Aaret 1903, samme Aar som Professor N. A. Larsen blev Formand for Censorerne og Censor i Religion. Da Beskikkelsen skulde fornyes i 1906, indstillede Professor N. A. Larsen Professor Kroman til Afskedigelse, men den daværende Minister, Enevold Sørensen, nægtede i en Paaskrivning paa Indstillingen at gaa med hertil. Da Beskikkelsen skulde fornyes i 1909, gentog Professor N. A. Larsen sin Indstilling om Afsked for Professor Kroman, og denne Gang blev den tiltraadt. Professor N. A. Larsen overtog selv Professor Kromans Censorat i Pædagogik. Professor Kroman fik ingen Meddelelse herom; kun Ny-Beskikkelsens Udebliven underrettede den højtansete Universitetsprofessor om, at han var afsat fra et Arbejde, han havde medvirket ved i næsten 25 Aar. Det var altsaa ikke fra Formandspladsen for Censorerne, Professor N. A. Larsen fortrængte Professor Kroman, men fra Posten som Censor i Pædagogik. Jeg erindrer ikke, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard den Gang, hvor det dog ogsaa drejede sig om en pæn Embedsmand, gik i Rette med Ministeren, fordi han ikke blot fjernede ham, men tilmed viste ham denne yderste Grad af Uhøjfighed. Maaske det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen vil stemme Tonen lidt ned, naar han erindres om denne „Afskedigelse“ af selveste en Universitetsprofessor. Den fandt ikke en Gang Sted paa graat Papir, men paa slet intet Papir. Det er maaske fra denne Afskedigelse, det ærede Medlem Hr. Pürschel har hentet Billedet om Gullaschbaronessen og Kokkepigen.